

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक दहा

प्रक्रिया

Jeff Pippenger

2023-12-05

दानिएलच्या पहिल्या अध्यायात, दानिएल यिर्मयाने भविष्यवाणी केलेल्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासात नेला गेला, आणि तो करुषच्या पहिल्या वर्षापर्यंत चालू राहिला.

आणि दानियेल कोरेश राजाच्या पहिल्या वर्षापर्यंत राहिला. दानियेल १:२९.

अशा रीतीने, दानियेल बंदिवासाच्या सत्तर वर्षांच्या संपूर्ण इतिहासातून जगला, त्या फर्मानापर्यंत ज्याने प्राचीन इस्राएलला यरुशलेम पुनर्बांधणी व पुनर्स्थापनेसाठी परत येण्याची परवानगी दिली.

पर्शियाचा राजा कोरेश याच्या राज्याच्या पहिल्या वर्षी, यिर्मया यांच्या मुखाने प्रभूचे जे वचन सांगितले गेले होते ते पूर्ण व्हावे म्हणून, प्रभूने पर्शियाचा राजा कोरेश याचा आत्मा उद्दीपित केला; आणि त्याने आपल्या सर्व राज्यभर घोषणा करविली, तसेच ती लिखित स्वरूपातही प्रसिद्ध केली, असे म्हणत: एजा १:१.

म्हणून दानियेल हा ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू झालेल्या आणि बाबेलमधून बाहेर पडण्याच्या हाकेचे चिन्ह ठरणाऱ्या "आज्ञापत्रा"पर्यंत चालू राहणाऱ्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचे प्रतीक आहे.

आणि मी स्वर्गातून दुसरा एक आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, "हे माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे भागीदार होणार नाही, आणि तुम्हांला तिच्या पीडाही प्राप्त होणार नाहीत. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण केली आहे." प्रकटीकरण १८:४, ५.

सत्तर वर्षांची बंदिवासाची अवधि ही एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या परीक्षेची व शुद्धीकरणाची अवधि आहे. ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी इस्लामचा तिसरा धक्कार आला. हे केवळ त्यांच्याकडूनच ओळखले जाते जे अॅडव्हेंटिझमच्या मूलभूत सत्यांना स्वीकारतात. पहिला धक्कार आणि दुसरा धक्कार हे दोन्हीही अग्रदूतांनी इस्लाम म्हणून योग्य रीतीने ओळखले होते. १८४३ आणि १८५० या दोन्ही अग्रदूतांच्या चार्टरवर, ज्यांना एलेन व्हाईट यांनी मान्यता दिली, आणि ज्यांची हबक्कुक अध्याय दोनच्या परिपूर्तीस म्हणून ओळख आहे, इस्लामची पाचवी व सहावी रणशिंगे म्हणून ओळख करण्यात आली आहे. शेवटची तीन रणशिंगे ही धक्काराची रणशिंगे आहेत.

आणि मी पाहिले, व स्वर्गाच्या मध्यभागातून उडणारा एक देवदूत मी ऐकला, जो मोठ्या आवाजाने म्हणत होता, "हाय, हाय, हाय, पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर, कारण त्या उर्वरित तीन देवदूतांच्या रणशिंगाच्या आवाजांमुळे, जी अद्याप वाजायची आहेत!" प्रकटीकरण ८:१३.

जर तीन शोकध्वनीच्या तुऱ्या असतील, आणि पहिली व दुसरी शोकध्वनीची तुरई इस्लाम असतील, तर तिसरी शोकध्वनीची तुरईही इस्लामच आहे, हे ओळखणे अत्यंत सोपे आहे. शोकध्वनीच्या तुऱ्यांप्रमाणे इस्लामच्या प्रतीकातील एक घटक म्हणजे त्यांना रोखून धरणे, आणि नंतर त्यांची मुक्तता होणे. सिस्टर व्हाईट प्रकटीकरण सातमधील चार वाऱ्यांची ओळख "क्रोधित घोडा" अशी करून देतात, जो "बंधनातून सुटण्याचा" प्रयत्न करीत आहे आणि आपल्या मागे "मृत्यू व विनाश" आणू पाहतो.

"देवदूत चार वारे धरून ठेवत आहेत; त्यांचे प्रतीक असे आहे की, एक क्रुद्ध घोडा बंधनातून सुटून संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर धावून जाऊ पाहतो, आणि आपल्या मार्गात विनाश व मृत्यू वाहून नेतो."

“आपण अनंतकाळच्या जगाच्या अगदी उंबरठ्यावर असताना झोपून राहावे काय? आपण जड, शीत व मृतवत असावे काय? अहो, आमच्या मंडळ्यांत देवाचा आत्मा आणि त्याचा जीवनश्वास त्याच्या लोकांमध्ये फुंकला जावा, जेणेकरून ते आपल्या पायांवर उभे राहून जिवंत होतील. मार्ग अरुंद आहे आणि द्वार संकुचित आहे, हे आपण पाहिले पाहिजे. परंतु आपण त्या संकुचित द्वारातून प्रवेश करतो तेव्हा, त्याची विशालता अमर्याद असते.”
Manuscript Releases, volume 20, 217.

चार वारे आवरून धरणारे ते चार देवदूत मृत्यू आणि विध्वंस निर्माण करणाऱ्या बायबलमधील भविष्यवाणीतील “क्रोधित घोड्याला” रोखून धरत आहेत. प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या अध्यायात, जिथे पहिले आणि दुसरे हाय-तुरई ओळखले जातात, तेथे एक राजा ओळख करून दिलेला आहे. त्याची ओळख प्रकटीकरण “नऊ-अकरा” मध्ये दिलेली आहे.

आणि त्यांच्यावर एक राजा होता, जो अथांग खाईचा देवदूत आहे; त्याचे नाव इब्री भाषेत अबद्दोन आहे, पण ग्रीक भाषेत त्याचे नाव अपोल्ल्योन आहे; म्हणजे तो त्यांच्यावर अधिपती म्हणून आहे. प्रकटीकरण 9:11.

म्हणून इस्लामच्या राजाचे नाव, आणि त्यानुसार त्याचे स्वरूप, हिब्रूमध्ये Abaddon आणि ग्रीकमध्ये Apollyon असे आहे. हिब्रू आणि ग्रीक यांनी दर्शविलेल्या जुन्या व नव्या करारामध्ये, या दोन नावांच्या अर्थनिर्देशामध्ये इस्लामचे स्वरूप आढळते. या दोन्ही शब्दांचा अर्थ “मृत्यू आणि विनाश” असा आहे. सिस्टर व्हाईट म्हणतात की, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जात असताना, चार देवदूत ज्याला रोखून धरत आहेत तो “क्रोधित घोडा” सुटून जाण्याचा प्रयत्न करित आहे आणि आपल्या मार्गात “मृत्यू आणि विनाश” आणू पाहत आहे.

शास्त्रांमधील इस्लामविषयीचा पहिला संदर्भ इश्माएल हा आहे, जो इस्लाम धर्म धारण करणाऱ्यांचा पिता आहे. त्या पहिल्याच संदर्भात त्याची ओळख एका रानटी मनुष्याप्रमाणे करून दिली आहे, आणि “रानटी” असा अनुवाद केलेल्या शब्दाचा अर्थ “अरबस्तानातील रानगाढव” असा होतो. इस्लामविषयीचा पहिला भविष्यवाणीपर संदर्भ हा अश्वकुळाच्या प्रतीकाचा आहे, आणि पहिल्या व दुसऱ्या धिक्कारांच्या इस्लामचे चित्रण अग्रदूतांनी दोन पवित्र तक्त्यांवर घोड्याद्वारे केले. प्रकटीकरण अध्याय सातमधील चार वारे देव आपल्या लोकांवर आपला शिक्का मारीपर्यंत आवरून धरलेले, किंवा “रोखून ठेवलेले”, आहेत. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाची प्रक्रिया हीच परीक्षेची प्रक्रिया आणि शुद्धीकरणाची प्रक्रिया आहे.

या सर्व भविष्यसूचक दृष्टांतांचे प्रतिनिधित्व दानिएलाच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाने केले जाते; तो यहोयाकीमपासून—पहिल्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्राप्तीचे प्रतीक—सुरू होऊन पुरुष आणि स्त्रियांना बाबेलमधून बाहेर बोलावणाऱ्या “हुकुमापर्यंत” पोहोचतो. इस्लामचे आवरणे आणि नंतर त्याचे मुक्त होणे हे, बायबलमधील भविष्यवाणीत प्रतीक म्हणून इस्लामचे एक भविष्यसूचक वैशिष्ट्य आहे.

जेव्हा त्यांचा “चार वारे” असा उल्लेख केला जातो, तेव्हा देवाच्या सेवकांवर शिक्का मारला जाईपर्यंत त्यांना आवर घालून ठेवण्यात येते. दुसऱ्या धिक्काराच्या प्रारंभी, तीनशे एक्याणव वर्षे व पंधरा दिवस या कालभविष्यवाणीत, जी ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी पूर्ण झाली, दुसऱ्या धिक्कारातील इस्लामचे प्रतिनिधित्व करणारे चार देवदूत “सोडले” गेले. भविष्यवाणीच्या शेवटी, त्यांना “आवरण्यात” आले.

तुरई असलेल्या सहाव्या देवदूताला असे म्हणाले, “महान युफ्रेटीस नदीत बांधून ठेवलेल्या त्या चार देवदूतांना सोडून दे.” आणि ते चार देवदूत सोडण्यात आले; मनुष्यांच्या तृतीयांशाचा वध करण्यासाठी ते एका तासासाठी, एका दिवसासाठी, एका महिन्यासाठी आणि एका वर्षासाठी सिद्ध केलेले होते. प्रकटीकरण 9:14, 15.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासातील पहिल्या संदेशाला सामर्थ्य प्राप्त झाले, जेव्हा तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लाम “मोकळा सोडण्यात” आला. परंतु तो त्वरित “रोखला” गेला. हे असे का घडले, हे सिस्टर व्हाईट स्पष्ट करतात; परंतु प्रथम आपण हे स्मरणात ठेवले पाहिजे की, बायबलमधील आपल्या पहिल्या उल्लेखात इस्लामचा हेतू राष्ट्रांना संतप्त करणे हा होता, कारण इश्माएलचा हात प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध असेल, आणि

प्रत्येक मनुष्याचा हात इस्लामविरुद्ध असेल.

आणि परमेश्वराचा दूत तिला म्हणाला, पाहा, तू गर्भवती आहेस, आणि तुला पुत्र होईल; आणि तू त्याचे नाव इश्माएल ठेवशील; कारण परमेश्वराने तुझे दुःख ऐकले आहे. आणि तो रानटी मनुष्य होईल; त्याचा हात प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध असेल, आणि प्रत्येक मनुष्याचा हात त्याच्याविरुद्ध असेल; आणि तो आपल्या सर्व बंधूंच्या समोर निवास करील. उत्पत्ति 16:11, 12.

बायबलमधील भविष्यवाणीत इस्लामचा उद्देश असा आहे की, संयुक्त राष्ट्रे शब्बाथ पाळणाऱ्यांवर आपला क्रोध ओतण्यापूर्वी सर्व राष्ट्रांना इस्लामच्या विरोधात एकत्र केले जावे. ११ सप्टेंबर २००१ रोजी, ९/११ हे मिलराइट घटनांच्या क्रमाच्या पुनरावृत्तीची सुरुवात दर्शविते असे जे कोणी समजतात, ते सत्तर वर्षांसाठी बाबेलमध्ये नेण्यात आला होता त्या वेळच्या "दानीएल" सारखे झाले आहेत. यहोयाकीम त्या परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या आरंभाची ओळख करून देतो, आणि तिसऱ्या "हाय" मधील इस्लाम तेव्हा मुक्त करण्यात आला, परंतु लगेचच रोखून धरला गेला, जेणेकरून देव आपल्या लोकांवर शिवका मारू शकेल.

"हे दृश्य 1847 साली देण्यात आले, त्या वेळी शब्बाथ पाळणारे अॅडव्हेंट बंधू फारच थोडे होते; आणि त्यांपैकीही फारच थोड्यांना असे वाटत होते की त्याचे पालन हे देवाच्या लोकां आणि अविश्वासूंमध्ये भेदरेषा ओढण्याइतके पुरेसे महत्त्वाचे आहे. आता त्या दृश्याची पूर्तता दिसू लागली आहे. येथे उल्लेख केलेल्या 'त्या क्लेशकाळाच्या आरंभाचा' अर्थ पीडा ओतल्या जाऊ लागतील त्या काळाशी संबंधित नाही, तर त्या ओतल्या जाण्याच्या अगोदरच्या एका अल्प काळाशी आहे, जेव्हा ख्रिस्त पवित्रस्थानात आहे. त्या वेळी, तारणकार्य समाप्तीकडे जात असताना, पृथ्वीवर क्लेश येऊ लागतील, आणि राष्ट्रे क्रोधित होतील; तरी तिसऱ्या देवदूताच्या कार्यास अडथळा येऊ नये म्हणून त्यांना आवर घातला जाईल. त्या वेळी 'उत्तरकाळचा पाऊस,' अथवा प्रभूच्या सान्निध्यातून येणारे ताजेतवानेपण, येईल, जे तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेला सामर्थ्य देईल आणि सात शेवटच्या पीडा ओतल्या जातील त्या काळात पवित्र जनांना स्थिर उभे राहण्यास तयार करील." Early Writings, 85.

दानिएलचे सत्तर वर्षे ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू झाली, जेव्हा इस्लाम मुक्त करण्यात आला आणि प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूवर अचानक व अनपेक्षितपणे प्रहार करून त्याने राष्ट्रांना संतप्त केले. त्यानंतर इस्लामला आवर घालण्यात आला, जेणेकरून तिसऱ्या देवदूताचे कार्य पूर्ण होऊ शकेल. तिसऱ्या देवदूताचे कार्य म्हणजे देवाच्या लोकांवर शिवका मारणे होय, आणि हे कार्य ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू झाले तेव्हा उत्तरवर्षाव "शिंपडू" लागला. दानिएल अध्याय एक हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचे चित्रण करीत आहे; ती ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू होते आणि प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील दुसरा "आवाज" देवाच्या इतर कळपाला बाबेलमधून बाहेर बोलावतो तोपर्यंत चालू राहते. म्हणून दानिएल अशा एका लोकसमूहाचे प्रतिनिधित्व करतो, जे आता आध्यात्मिक बंदिवासात आहेत, परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या अगदी शेवटापर्यंत. दानिएल अध्याय एक मधील परीक्षाकालाचा समारोप "दिवसांच्या शेवटी" असा ओळखला जातो.

राजाने ज्या दिवसांच्या शेवटी त्यांना आपल्या समोर आणावे असे सांगितले होते, त्या दिवसांच्या अखेरीस षंढाधिपतीने त्यांना नबुखदनेस्सरासमोर आणले. आणि राजाने त्यांच्याशी संवाद साधला; आणि त्यांच्यां सर्वांमध्ये दानिएल, हनन्या, मिशाएल आणि अजर्या यांच्यासारखा एकही आढळला नाही; म्हणून ते राजासमोर उभे राहिले. आणि ज्ञान व समज यांसंबंधीच्या सर्व बाबतींत, ज्यांविषयी राजाने त्यांना विचारले, त्याने त्यांना आपल्या संपूर्ण राज्यातील सर्व जादूगार व ज्योतिषी यांच्यापेक्षा दहापट अधिक श्रेष्ठ असे आढळले. दानिएल 1:18-20.

तिसरी परीक्षा, जी दानिएल व त्या तीन श्रेष्ठ पुरुषांसाठी एक भविष्यसूचक कसोटीचे प्रतीक आहे, ती तेव्हा आली जेव्हा त्यांची नबुखदनेस्सर याने परीक्षा घेतली, आणि ते "त्याच्या सर्व राज्यातील सर्व जादूगार व ज्योतिषी यांच्यापेक्षा दहापट उत्तम" आढळले. तिसरी परीक्षा न्यायाद्वारे दर्शविली जाते, आणि हा न्याय "दिवसांच्या शेवटी" झाला. दानिएलाच्या पुस्तकात, "दिवसांच्या शेवटी" हे ते स्थान आहे जिथे दानिएल आपल्या नेमलेल्या वाट्यात उभा राहतो.

“अनेक जण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षिले जातील; पण दुष्ट दुष्टपणेच वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; परंतु ज्ञानी समजतील.... धन्य तो, जो प्रतीक्षा करीत राहतो, आणि एक हजार तीनशे पंचतीस दिवसांपर्यंत पोहोचतो. पण तू (दानीएल) अंतकाळ येईपर्यंत आपल्या मार्गाने जा; कारण तू विश्रांती घेशील, आणि दिवसांच्या शेवटी आपल्या वाट्याने उभा राहशील.”

“दानिएलने आपल्या नेमून दिलेल्या स्थानावर उभे राहण्याची वेळ आली आहे. त्याला देण्यात आलेला प्रकाश यापूर्वी कधीही न झाल्याप्रमाणे जगाकडे जाण्याची वेळ आली आहे. ज्यांच्यासाठी प्रभूने इतके मोठे कार्य केले आहे, त्यांनी जर त्या प्रकाशात चालले, तर पृथ्वीच्या या इतिहासाच्या समाप्तीकडे ते जसे जवळ येतील तसे ख्रिस्ताविषयीचे त्यांचे ज्ञान आणि त्याच्याशी संबंधित भविष्यवाण्यांविषयीची त्यांची समज मोठ्या प्रमाणात वाढेल.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1174.

सिस्टर व्हाइट दानिएल अध्याय बारा मधील दहाव्या वचनातील शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेच्या संदर्भात “दिवसांचा अंत” ओळखतात. त्या अनेकदा तेराव्या वचनातील “दिवसांचा अंत” यासह दहावे वचन वापरतात.

“अनेकजण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षिले जातील; परंतु दुष्ट दुष्टपणे वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; पण ज्ञानी समजतील.... जो धीराने प्रतीक्षा करतो आणि एक हजार तीनशे पंचतीस दिवसांपर्यंत पोहोचतो, तो धन्य आहे. पण तू (दानीएल), शेवट होईपर्यंत आपल्या मार्गाने जा; कारण तू विश्रांती घेशील, आणि दिवसांच्या शेवटी आपल्या भागात उभा राहशील.”

“दानीएल आज आपल्या नेमून दिलेल्या स्थानावर उभा आहे, आणि आम्ही त्याला लोकांशी बोलण्यासाठी स्थान द्यावयाचे आहे. आपला संदेश जळणाऱ्या दीपाप्रमाणे पुढे जावयाचा आहे. ‘त्या वेळी मीकाएल उभा राहील, तो महान अधिपती जो तुझ्या लोकांच्या पुत्रांसाठी उभा असतो; आणि असा संकटाचा काळ येईल की, राष्ट्र अस्तित्वात आल्यापासून त्या वेळेपर्यंत कधीही झाला नव्हता: आणि त्या वेळी तुझे लोक, ज्यांची नावे पुस्तकात लिहिलेली आढळतील, ते प्रत्येकजण सोडविले जातील. आणि पृथ्वीच्या धुळीत निजलेल्यांपैकी पुष्कळजण जागे होतील; काही सार्वकालिक जीवनासाठी, आणि काही लज्जा व सार्वकालिक तुच्छतेसाठी. आणि जे ज्ञानी आहेत ते आकाशमंडळाच्या तेजाप्रमाणे प्रकाशतील; आणि जे पुष्कळांना धार्मिकतेकडे वळवितात ते सर्वकाळ व सदासर्वकाळ तारकांप्रमाणे चमकतील.”

“ही वचने या शेवटच्या दिवसांत आपण करावयाच्या कार्यांचे दर्शन घडवितात. आपण अर्धेही जागे नाही. जे कार्य केलेच पाहिजे, ते करण्यासाठी जी शक्ती अत्यावश्यक आहे, ती आपल्याजवळ नाही. आपण जीवनात यावे, ऐक्यात यावे. आता, याच क्षणी, आपण अशा स्थितीत उभे राहिले पाहिजे की जिथे पश्चात्ताप आणि क्षमा ही आपल्या कार्याची ठळक लक्षणे असतील. कोणताही कलह असता कामा नये. डोळे आंधळे करण्याच्या त्याच्या कार्यात सैतानाशी गुंतून राहण्यासाठी आता फार उशीर झाला आहे. भुलविणाऱ्या आत्म्यांकडे आणि दुष्टात्म्यांच्या शिकवणींकडे लक्ष देण्यासाठीही आता फार उशीर झाला आहे.”

“मी असे सांगण्याची मला आज्ञा देण्यात आली आहे की, जेव्हा पवित्र आत्मा वाणी व उच्चार प्रदान करील, तेव्हा आपण पेन्टेकोस्टच्या दिवशी झालेल्या कार्यासारखे एक कार्य झालेले पाहू. ख्रिस्ताचे प्रतिनिधी बुद्धिपूर्वक कार्य करतील. येथे एक मनुष्य आणि तेथे दुसरा असा पाडून टाकण्याचा व नाश करण्याचा प्रयत्न करणारा कोणीही आढळणार नाही.

“‘फरमान प्रकट होण्यापूर्वी, दिवस भूशाप्रमाणे निघून जाण्यापूर्वी, परमेश्वराचा प्रखर कोप तुमच्यावर येण्यापूर्वी, परमेश्वराच्या क्रोधाचा दिवस तुमच्यावर येण्यापूर्वी, हे पृथ्वीवरील सर्व नम्रजनहो, ज्यांनी त्याचा न्याय आचरला आहे, परमेश्वराचा शोध घ्या; नीतिमत्त्वाचा शोध घ्या, नम्रतेचा शोध घ्या: कदाचित परमेश्वराच्या क्रोधाच्या दिवशी तुम्ही लपविले जाल.’” Australian Union Conference Record, March 11, 1907.

दानिएलच्या बाबेलमधील सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाने जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाचे प्रतिनिधित्व केले आहे, ते दानिएल अध्याय बारा, वचन दहा येथे दर्शविलेले आहे. या वचनावर “सत्य”ची सही आहे, कारण ते इब्री

शब्द “सत्य”ची वैशिष्ट्ये असलेल्या त्या तीन पायऱ्या ओळखून देते. बरेच जण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील आणि मग परीक्षित केले जातील. पहिल्या अध्यायात देवभयाने दानिएल आणि ते तीन योग्यजन शुद्ध केले गेले, कारण त्यांनी बाबेलचा आहार न खाण्याचा निर्धार केला. त्यानंतर त्यांनी अशी मुद्रा प्रकट केली की ती बाबेलचे अन्न खाणाऱ्यांपेक्षा अधिक सुंदर व अधिक पुष्ट झाली होती. त्यांची मुद्रा ही ख्रिस्ताची धार्मिकता होती, जी शुभ्र वस्त्रे आहेत. त्यानंतर दिवसांच्या शेवटी, जेव्हा ते नबुखदनेस्सरच्या न्यायासमोर गेले, तेव्हा त्यांची परीक्षा झाली.

“दिवसांच्या शेवटी,” जेव्हा दानियेल “आपल्या वाट्याला” उभा राहिल, तेव्हा देवाच्या लोकांसाठी “ख्रिस्ताविषयीचे ज्ञान आणि त्याच्याशी संबंधित भविष्यवाण्या फार मोठ्या प्रमाणात वाढतील.” नबुखदनेस्सराने नोंदले की “ज्ञान आणि समज यांबाबतच्या सर्व बाबींमध्ये,” दानियेल आणि ते तीन श्रेष्ठ पुरुष “सापडले” की ते “त्याच्या सर्व राज्यातील सर्व जादूगार आणि ज्योतिषी यांच्यापेक्षा दहापट अधिक श्रेष्ठ” होते.

दानिएल अध्याय एक हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या अनुभवाचे चित्रण करते, जे तीन टप्प्यांच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेतून जातात. त्या प्रक्रियेवर भाष्य करताना, सिस्टर व्हाईट म्हणतात, “हे शब्द या शेवटच्या दिवसांत आपण करावयाच्या कार्याचे सादरीकरण करतात. आपण अर्थही जागे नाही. जे कार्य केलेच पाहिजे, ते करण्यासाठी जी शक्ती आवश्यक आहे, ती आपल्याजवळ नाही. आपण जीवनात यायला हवे, ऐक्यात यायला हवे. आता, अगदी आत्ताच, आपण त्या स्थितीत उभे राहिले पाहिजे जिथे पश्चात्ताप आणि क्षमा ही आपल्या कार्याची ठळक वैशिष्ट्ये असतील. वादविवाद मुळीच असता कामा नये.”

“दिवसांच्या समाप्ती”कडे नेणारी परीक्षा-प्रक्रिया, प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील दोन साक्षीदारांच्या पुनरुत्थानाकडे नेते. आपण आता करावयाचे कार्य म्हणजे ११ सप्टेंबर, २००१ चा संदेश स्वीकारणे आणि कोरड्या मृत हाडांनी दर्शविल्याप्रमाणे जागे होणे. “आपण जिवंत झाले पाहिजे, ऐक्यात आले पाहिजे.” आपण असे केल्यावर, आपल्या कार्याची ठळक वैशिष्ट्ये “पश्चात्ताप आणि क्षमा” ही असतील. आपल्या कार्याचे ठळक वैशिष्ट्य दानिएल अध्याय नऊमध्ये दर्शविले आहे, जेव्हा तो लेवीय अध्याय सव्वीस मधील प्रार्थना करीत, आपल्या पापांची आणि आपल्या पितरांच्या पापांची क्षमा मागतो, तसेच १८ जुलै, २०२० रोजी विलंबकाळाच्या प्रारंभास चिन्हांकित करणाऱ्या निराशेपासून तो देवाच्या विरुद्ध चालत आला होता, हेही मान्य करतो. त्याने हेही मान्य केले पाहिजे की त्या त्याच कालावधीत देवही त्याच्या विरुद्ध चालत होता. दानिएल त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो जे १८ जुलै, २०२० पासून “सत्तर वर्षांच्या” बंदीवासातून गेले आहेत.

सत्तर वर्षे ही लेवीयविधीच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील “सात वेळा” यांचे प्रतीक आहे. इतिहासवृत्ताच्या पुस्तकात आपल्याला सांगितले आहे की, सत्तर वर्षांचा तो काळ असा होता की त्या काळात भूमीला ते शब्बाथ “उपभोगता” येतील, जे प्राचीन इस्राएलने लेवीयविधीच्या पंचविसाव्या अध्यायातील कराराविरुद्ध बंड केल्यामुळे तिला उपभोगू दिले गेले नव्हते.

यिर्मयाच्या मुखाने प्रभूचे वचन पूर्ण व्हावे म्हणून, देशाने आपल्या शब्बाथांचा उपभोग घेतला जाईपर्यंत; कारण तो उजाड पडून राहिला तोवर त्याने शब्बाथ पाळला, सत्तर वर्षे पूर्ण व्हावीत म्हणून. २ इतिहास ३६:२१.

भविष्यसूचक “अरण्य” याचे प्रतीक म्हणून, 18 जुलै 2020 नंतर प्रकटीकरण अकरा मधील दोन साक्षीदार रस्त्यावर मृत पडून राहिलेले “साडेतीन दिवस” हे “सत्तर वर्षे” यांचे प्रतीक आहेत, तसेच ते “सात काळ” यांचेही प्रतीक आहेत. “दिवसांच्या शेवटी” हे दानियेलच्या पुस्तकात मुद्रांकित करून बंद केलेल्या भविष्यसूचक दिवसांच्या समाप्तीचे प्रतीक आहे.

इ.स. १७९८ मध्ये, दानिएलाचे पुस्तक उघडण्यात आले, आणि दानिएल आपल्या वाट्याच्या स्थानी उभा राहिला, आपले उद्दिष्ट पूर्ण करण्यास सिद्ध झाला.

“जेव्हा देव एखाद्या मनुष्याला करण्यासाठी एखादे विशेष कार्य देतो, तेव्हा त्याने दानिएलप्रमाणे आपल्या वाट्याच्या स्थानी आणि पदावर उभे राहावे, देवाच्या हाकेला उत्तर देण्यास सिद्ध, आणि त्याचा हेतू पूर्ण करण्यास

तयार असावे." Manuscript Releases, volume 6, 108.

२२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी, दानिएल अध्याय आठ, आणि वचन चौदा, यांच्या परिपूर्तीत, दानिएलचे पुस्तक पुन्हा एकदा आपल्या नेमलेल्या स्थानावर उभे राहिले. १७९८ आणि १८४४ ही पहिल्या व दुसऱ्या प्रकोपांची समाप्ती आहेत, आणि म्हणून ती "सात काळ" यांचा अंत दर्शवितात. दानिएलच्या पुस्तकातील "दिवसांचा शेवट" हे "सात काळ" यांद्वारे दर्शविलेल्या बंदिवासाच्या समाप्तीचे प्रतीक आहे. दानिएल अध्याय चारमध्ये, "सात काळ" त्याच्यावरून जाईपर्यंत नबुखदनेस्सर पशूप्रमाणे जगला. "दिवसांच्या शेवटी" त्याचे राज्य आणि विवेक त्याला पुन्हा प्राप्त झाले.

आणि दिवसांच्या समाप्तीला मी नबुखदनेस्सर माझे डोळे स्वर्गाकडे उचलले, आणि माझी समज मला परत आली; आणि मी परमश्रेष्ठाचा आशीर्वाद केला, आणि जो सर्वकाळ जिवंत आहे त्याची मी स्तुती व महिमा केला; ज्याचे अधिराज्य सनातन अधिराज्य आहे, आणि ज्याचे राज्य पिढ्यान्पिढ्या आहे: आणि पृथ्वीवरील सर्व रहिवासी काहीच नसल्यासारखे गणले जातात; आणि तो स्वर्गाच्या सैन्यामध्ये व पृथ्वीवरील रहिवाशांमध्ये आपल्या इच्छेनुसार करतो; आणि कोणीही त्याचा हात थांबवू शकत नाही, किंवा त्याला, "तू काय करीत आहेस?" असे म्हणू शकत नाही. त्याच वेळी माझी बुद्धी मला परत आली; आणि माझ्या राज्याच्या वैभवासाठी माझा मान व तेज मला परत आले; आणि माझे मंत्रिगण व माझे सरदार माझ्याकडे आले; आणि मी माझ्या राज्यात पुन्हा स्थिर झालो, आणि मला अधिक उत्कृष्ट महिमा प्राप्त झाला. दानियेल 4:34-36.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब करण्याच्या काळाचा शेवट हा "दिवसांचा अंत" असा दर्शविला आहे, आणि म्हणून तो "सत्तर वर्षे" तसेच "सात काळ" यांच्याही प्रतीकात्मक समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो. त्या वेळी, "पश्चात्ताप आणि क्षमा" हीच ती वैशिष्ट्ये असतील जी पूर्वी कोरड्या मृत हाडांच्या दरीतून जाणाऱ्या रस्त्यावर मेलेले पडलेल्यांच्या कार्यांचे प्रतिनिधित्व करतील.

एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या पश्चात्तापाच्या कार्यांचे दृश्यमान लक्षण यहेज्केल अध्याय नऊमध्ये "उसासे टाकणे आणि आक्रोश करणे" असे दर्शविले आहे. जेव्हा देवाचे लोक आपल्या वैयक्तिक पापांची कबुली देतात व ती दूर करतात, जेव्हा ते मान्य करतात की त्यांनी आपल्या पित्यांची तीच पापे पुन्हा केली आहेत, जेव्हा ते आपल्या मताभिमानाचा त्याग करतात व कबूल करतात की ते देवाच्या विरुद्ध चालत आले आहेत, आणि तसेच १८ जुलै २०२० रोजी विलंबाचा काळ आला तेव्हापासून तोही त्यांच्या विरुद्ध चालत आला आहे, तेव्हा राज्यातील इतर सर्व नाममात्र शहाण्या मनुष्यांपेक्षा त्यांच्यात "दहापट" अधिक भविष्यवाणीची सामर्थ्ये आढळतील.

शिक्का लावण्याची प्रक्रिया इस्लामच्या सैल सोडण्यातून आणि त्यानंतर त्याच्या आवरण्यातून सुरू झाली. जशी ती सुरू झाली, तशीच ती समाप्त होते, जेव्हा इस्लाम पुन्हा एकदा मुक्त केला जातो. तो शिक्का लावण्याच्या काळाच्या दिवसांच्या शेवटी मुक्त केला जातो; दानियेलासाठी तो काळ म्हणजे सायरसचा तो हुकूम होता ज्याने लोकांना बाबेलमधून बाहेर येण्याचे आवाहन केले. शुद्धीकरणाच्या दिवसांच्या शेवटी, संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याच्या "हुकूमाच्या" न्यायसमयी, तेथे विश्वासू लोक "दहा पट अधिक" भविष्यवाणीची सामर्थ्ये धारण करणारे आढळतील.

"तुम्ही प्रभूच्या आगमनाला फार दूर ढकलत आहात. मी पाहिले की उत्तरकाळचा पाऊस [मध्यरात्रीच्या घोषणेसारखा] अचानक येत होता, आणि दहापट सामर्थ्यासह." Spalding and Magan, 5.

आपण पुढील लेखात दानियेल अध्याय दोनचा विचार प्रारंभ करू.

"हीच ती मध्यरात्रीची हाक होती, जी दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला सामर्थ्य देणार होती. निरुत्साही संतांना जागृत करण्यासाठी आणि त्यांच्या समोर असलेल्या महान कार्यासाठी त्यांना तयार करण्यासाठी स्वर्गातून देवदूत पाठविले गेले. हा संदेश प्रथम स्वीकारणारे सर्वाधिक प्रतिभावान पुरुष नव्हते. नम्र, समर्पित जनांकडे देवदूत पाठविले गेले, आणि त्यांनी त्यांना ही हाक देण्यास प्रवृत्त केले, 'पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यास बाहेर पडा!' ज्यांच्याकडे ही हाक सोपविण्यात आली होती त्यांनी घाई केली, आणि पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्याने

संदेशाचा निनाद केला, आणि आपल्या निरुत्साही बंधूंना जागृत केले. हे कार्य मनुष्यांच्या शहाणपणात आणि विद्वत्तेत उभे नव्हते, तर देवाच्या सामर्थ्यात होते, आणि ज्यांनी ही हाक ऐकली त्या त्याच्या संतांना तिचा प्रतिकार करता आला नाही. सर्वाधिक आत्मिक लोकांनी हा संदेश प्रथम स्वीकारला, आणि जे पूर्वी कार्यात पुढारी होते ते हा संदेश स्वीकारण्यास आणि त्या हाकेचा निनाद वाढविण्यास शेवटी पुढे आले, 'पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यास बाहेर पडा!'” Early Writings, 238.